

Byla C-263/20

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2020 m. birželio 15 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Landesgericht Korneuburg (Austrija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2020 m. gegužės 26 d.

Ieškovė:

Airhelp Limited

Atsakovė:

Laudamotion GmbH

<...>

AUSTRIJOS RESPUBLIKA

Landesgericht Korneuburg

<...>

Landesgericht Korneuburg (Kornoiburgo apygardos teismas) <...> byloje, kurioje ieškovė *Airhelp Limited*, Honkongas, centrinis rajonas, <...> iš atsakovės *Laudamotion GmbH*, 2320 Švechatas, <...> reikalauja **500,00 EUR** <...>, apeliacine tvarka išnagrinėjęs ieškovės apeliacinį skundą dėl 2019 m. gruodžio 19 d. *Bezirksgericht Schwechat* (Švechato apylinkės teismas) sprendimo <...>, priėmė šią

N u t a r t i:

[I] Pagal SESV 267 straipsnį pateikti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui šiuos **prejudicinius klausimus**:

[1] Ar 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 261/2004, nustatančio bendras kompensavimo ir pagalbos keleiviams taisyklės atsisakymo vežti ir skrydžių atšaukimo arba atidėjimo ilgam laikui atveju, panaikinančio Reglamento (EEB) Nr. 295/91 (toliau – Reglamentas Nr. 261/2004), 5 straipsnio 1 dalies c punktas ir 7 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad keleivis turi teisę į (orig. p. 2) kompensaciją, kai numatytas išvykimo laikas paankstinamas, iš 14:40 val. perkeliant jį į tos pačios dienos 08:25 val.?

[2] Ar Reglamento Nr. 261/2004 5 straipsnio 1 dalies c punkto pirma–trečia įtraukos [i–iii papunkčiai] turi būti aiškinamos taip, kad patikrinti, ar keleiviui pranešama apie atšaukimą, reikia vadovaujantis išimtinai šia nuostata ir kad tokiam patikrinimui kelią užkerta nacionalinės teisės nuostatos, reglamentuojančios pranešimų įteikimą, kurios buvo priimtos į nacionalinę teisę perkeliant 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (toliau – Direktyva 2000/31/EB) ir kuriose numatyta įteikimo fikcija?

[3] Ar Reglamento Nr. 261/2004 5 straipsnio 1 dalies c punkto pirma–trečia įtraukos [i–iii papunkčiai] ir Direktyvos 2000/31/EB 11 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad tuo atveju, kai keleivis rezervuoja bilietą į skrydį rezervacijų platformoje, nurodydamas savo telefono numerį ir elektroninio pašto adresą, tačiau rezervacijų platforma oro vežėjui persiunčia telefono numerį ir automatiškai joje sugeneruotą elektroninio pašto adresą, pranešimo apie skrydžio paankstinimą atsiuntimą į automatiškai sugeneruotą elektroninio pašto adresą reikia laikyti informavimu arba pranešimo apie skrydžio paankstinimą įteikimu, net jei rezervacijų platforma oro vežėjo pranešimo keleiviui nepersiunčia arba persiunčia pavėluotai? (orig. p. 3)

[II] Sustabdyti bylos nagrinėjimą, kol bus gautas Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimas <...>.

M o t y v a i:

Keleiviai M**** 0**** ir G***** P*****, gyvenantys Čekijoje, rezervavo bilietus į atsakovės skrydį OE 503 2018 m. birželio 14 d. iš Maljorkos Palmos (PMI; Ispanija) į Vieną (VIE; Austrija). Numatytasis išvykimo laikas buvo 14:40 val., numatytasis atvykimo laikas – 17:05 val. Keleiviai pasinaudojo internetinės platformos k*****.com rezervacijų sistema. Teismui žinoma, kad rezervacijų platformos operatorės buveinė yra Čekijoje. Keleiviai nurodė tokį elektroninio pašto adresą: m* * * * *.o* * * * *@gmail.com. k*****.com keleivių vardu rezervavo bilietus, rezervacijos metu tik šios rezervacijos tikslais sugeneruodama elektroninio pašto adresą, kuris oro vežėjo sistemoje buvo išsaugotas kaip kontaktinis elektroninio pašto adresas ir konkrečiai buvo toks: 6703421@hositojsmezasemy.com. Joks kitas elektroninio pašto adresas išsaugotas nebuvo, oro vežėjas jokio kito elektroninio pašto adreso nežinojo.

Ieškovė prašo priteisti jai 500,00 EUR, teigdama, kad keleiviai turi teisę į [kiekvienas po 250,00 EUR, taigi iš viso] 500,00 EUR dydžio kompensaciją pagal Reglamento Nr. 261/2004 7 straipsnį. Šį reikalavimą jie 2018 m. spalio 12 d. pareiškimu perleido ieškovei. Ieškovė, viena vertus, teigia, kad skrydis buvo atidėtas daugiau nei trimis valandoms, kita vertus, kad kompensacija priklauso ir remiantis skrydžio paankstinimu kone šešiomis valandomis, apie kurį keleiviai buvo informuoti 2018 m. birželio 10 d., taigi likus mažiau nei septynioms dienoms iki (**orig. p. 4**) skrydžio. Ieškovės manymu, atsakovė, peržiūrėjusi visus išsaugotus elektroninio pašto adresus, galėjo nesunkiai išsiaiškinti, kurios rezervacijos atliktos platformoje k*****.com. Platforma – tai kelionių agentė. Pasitikslinti kontrahento tapatybę yra oro vežėjo uždavinys. Automatiškai sugeneruoti elektroninio pašto adresai krenta į akis.

Atsakovė ginčija ieškininių reikalavimų pagrindą ir dydį, prašo ieškinį atmesti ir teigia, kad skrydis buvo atidėtas ne daugiau nei trimis valandoms, o tik 29 minutėms. Apie skrydžio paankstinimą buvo pranešta 2018 m. gegužės 23 d. elektroniniu paštu. Susisiekti su keleiviais tiesiogiai atsakovė teigia neturėjusi galimybės, nes jai nebuvo perduoti kontaktiniai jų duomenys. Tai būtų buvę draudžiama dėl su duomenų apsauga susijusių priežasčių, su k*****.com sutarties ji neturi. k*****.com – tai ne kelionių agentė ar kelionių agentūra. k*****.com daro rezervacijas atsakovės sistemose prieš jos valią, apsimedama keleiviu. Atsakovė teigia negalinti sužinoti, ar k*****.com gauna rezervacijos patvirtinimą, įlaipinimo korteles ir kitą informaciją per sugeneruotą elektroninio pašto adresą. Atsakomybė už naudojimąsi k*****.com tenka keleiviui. Iš oro linijų bendrovės negalima pagrįstai tikėtis, kad ji tikrins, kas yra išsaugoto elektroninio pašto adreso tikrasis savininkas, ar imsis detektyvo darbo siekdama surasti tikrąjį atitinkamo keleivio elektroninio pašto adresą.

Pirmojoje instancijoje *Bezirksgericht Schwechat* priimtu **sprendimu**, dėl kurio pateikta apeliacija, ieškininius reikalavimus atmetė. (**orig. p. 5**)

Be pirmiau aprašytų neginčytų faktinių aplinkybių, jis taip pat konstatavo, kad atsakovės su rezervacijų platforma k*****.com nesieja jokie sutartiniai santykiai, o k*****.com neturi prieigos prie atsakovės rezervacijų sistemos. Atsakovė, atskirai peržiūredama kiekvieną rezervaciją, visų pirma išsaugotus elektroninio pašto adresus, gali matyti, kad toks elektroninio pašto adresas, kaip antai nagrinėjamas šioje byloje, greičiausiai yra sugeneruotas automatiškai. Tačiau gaunamų rezervacijų skaičius toks didelis (maždaug 20 000 per dieną), kad darbuotojai negali kiekvienos jų atidaryti ir patikrinti; todėl per k*****.com atlikta rezervacija atsakovės akyse iš pradžių niekuo nesiskiria nuo pačių keleivių atliktų rezervacijų. Negalima nustatyti, ar techniškai yra įmanoma atskirai neatidarant kiekvienos rezervacijos išsiaiškinti, ar rezervacija buvo atlikta per k*****.com; taip pat negalima nustatyti, ar atsakovė turi techninę galimybę užkirsti kelią daryti rezervacijas per k*****.com. Apie skrydžių pakeitimus keleivius atsakovė pirmiausia informuoja elektroniniu paštu. Kai tai nepavyksta, atsakovė mėgina susisiekti kitu būdu, pavyzdžiui, išsiunčia trumpąją žinutę į nurodytą telefono numerį. 2018 m. gegužės 23 d. ir 2018 m. gegužės 29 d.

atsakovė k*****.com automatiškai sugeneruotu elektroninio pašto adresu išsiuntė informaciją apie skrydžio paankstinimą. Pranešimai buvo sėkmingai gauti. Atsakovė manė, kad keleivius apie skrydžio pakeitimus informavo. Keleivis M***** 0***** 2018 m. birželio 10 d. į savo (įprastai naudojamą) elektroninio pašto adresą m** * * *.o** * * *@gmail.com iš tickets@k*****.com gavo elektroninį laišką, kuriame buvo informacija apie (**orig. p. 6**) naują išvykimo laiką – 08:25 val. vietoj 14:40 val. <...> Kitų aplinkybių, ypač dėl to, kada paankstinimą skrydį vykdęs orlaivis nusileido, pirmosios instancijos teismas nekonstatavo. Jis taip pat nenagrinėjo klausimo, ar keleiviai žinojo ar turėjo žinoti, kad jiems buvo priskirtas automatiškai sugeneruotas elektroninio pašto adresas, ir ar ir kiek keleiviai turėjo galimybę susipažinti su informacija, kuri buvo nusiųsta į automatiškai sugeneruotą elektroninio pašto adresą.

Šį sprendimą ieškovė **apeliacine tvarka** apskundė prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančiam teismui, prašydama pakeisti skundžiamą sprendimą patenkinant ieškininius reikalavimus. Ieškovė visų pirma daro nuorodą į 2017 m. gegužės 11 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo Sprendimą *Krijgsman* (C-302/16), teigdama, kad privaloma užtikrinti, jog keleivis, kurio bilietas į galiausiai atšauktą skrydį buvo rezervuotas per trečiąjį asmenį, būtų identifiktuotas. Ji tvirtina, kad įrodyti, jog informacija buvo pateikta, privalo oro vežėjas; jis taip pat privalo įrodyti, kad negalėjo patikrinti, ar elektroninio pašto adresas tikrai priklauso keleiviui.

Atsakovė prašo apeliacinį skundą atmesti. Ji mano, kad 2017 m. gegužės 11 d. Teisingumo Teismo Sprendimas *Krijgsman* (C-302/16) negali būti taikomas, teigdama, kad oro vežėjas galėjo preziumuoti, jog nurodytas elektroninio pašto adresas tikrai priklausė keleiviams. Atsakovė nemanė nusiųsusi informaciją kelionių agentūrai. Atsakomybė dėl to, kad rezervacijos metu persiūsti kontaktiniai duomenys (**orig. p. 7**) priklauso ne keleiviams, tenka patiems keleiviams, o ne oro vežėjui.

Galiausiai atsakovė savo **atsiliepime į apeliacinį skundą** teigia, kad numatytojo skrydžio paankstinimo keliomis valandoms negalima prilyginti atšaukimui.

Bylą **apeliacine tvarka** nagrinėjančio prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo prašoma antroje ir paskutinėje instancijoje priimti sprendimą dėl ieškovės reikalavimų. Pagal nacionalinės proceso teisės nuostatas <...> jis gali vertinti tik teisės klausimus. Teismas privalo įvertinti, ar skrydžio paankstinimas suteikia pagrindą reikalauti kompensacijos kaip ir skrydžio atšaukimo atveju (pirmasis klausimas). Toliau reikia įvertinti, ar keleiviai laikytini tinkamai informuotais apie atšaukimą (antrasis ir trečiasis klausimai).

Galimi sprendimai:

[a] Jeigu tai nėra skrydžio atšaukimas, teisė į kompensaciją netaikoma, nes prievolė nebuvo visiškai ar iš dalies neįvykdyta. Todėl skundžiamą sprendimą

reikės panaikinti, o pirmosios instancijos teismas faktines aplinkybes turės iširti ne atšaukimo, o tariamo, bet nepatikrinto atidėjimo aspektu.

[b] Jeigu tai buvo skrydžio atšaukimas, o keleiviams 2018 m. gegužės 23 d. elektroniniu laišku išsiųstas pranešimas yra keleivių informavimas apie 2018 m. birželio 14 d. skrydžio atšaukimą, teisė į kompensaciją pagal Reglamento Nr. 261/2004 5 straipsnio 1 dalies c punkto pirmą įtrauką [i papunktį] netaikoma. Ir šiuo atveju skundžiamą sprendimą reikės panaikinti, o pirmosios instancijos teismas faktines aplinkybes turės iširti tariamo, bet nepatikrinto atidėjimo aspektu.

[c] Jeigu 2018 m. gegužės 23 d. ir 2018 m. gegužės 29 d. elektroniniais laiškais išsiųsti pranešimai nėra keleivių informavimas apie 2018 m. birželio 14 d. skrydžio atšaukimą, (**orig. p. 8**) tai reiškia, kad keleiviai buvo informuoti tik 2018 m. birželio 10 d. (k****.com elektroniniu laišku). Kadangi pakaitinis skrydis prasidėjo daugiau nei viena valanda anksčiau už numatytą išvykimo laiką ir todėl nepateko į Reglamento Nr. 261/2004 5 straipsnio 1 dalies c punkto trečios įtraukos [iii papunktio] laiko ribas, skundžiamą sprendimą reikės pakeisti, patenkinant ieškininius reikalavimus.

Dėl prejudicinių klausimų:

Dėl pirmojo klausimo:

Reglamente Nr. 261/2004 numatytos keleivių teisės, kai prievolė visiškai ar iš dalies nevykdoma dėl atsisakymo vežti, skrydžių atšaukimo ir atidėjimo. Skrydžių paankstinimas jame nereglamentuojamas.

Nagrinėjant bylą pirmojoje instancijoje, ieškovė rėmėsi Vokietijos *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis Federalinis Teismas) pranešimu spaudai Nr. 89/2015 (byla Nr. X ZR 59/14). Savo 2015 m. birželio 9 d. paskelbtą sprendimą *Bundesgerichtshof* priėmė remdamasis tuo, kad oro vežėjas pripažino reikalavimus, ir jame daugiau jokių paaiškinimų nepateikia. Tačiau pranešime spaudai *Bundesgerichtshof* mini preliminarų kolegijos vertinimą, kad, oro vežėjui daugiau kaip nežymiai paankstinus skrydį, tai gali būti pagrindas reikalauti kompensacijos pagal Reglamento Nr. 261/2004 7 straipsnio 1 dalį. Numatytojo skrydžio plano atsisakoma ir tuomet, kai skrydis keliomis valandomis paankstinamas.

Atsakovė atsiliepime į apeliacinį skundą savo ruožtu remiasi 2018 m. lapkričio 13 d. *Handelsgericht Wien* (Vienos komercinių bylų teismas) sprendimu byloje Nr. R 285/18k <...>, kuriame buvo pripažinta, kad taikyti atšaukimui galiojančių taisyklių pagal analogiją negalima dėl to, kad nėra atsitiktinės teisės spragos. Reglamento tikslai susiję ne su skrydžių paankstinimu, o (**orig. p. 9**) su atsisakymu vežti dėl pernelyg gausaus bilietų rezervavimo. Pastebėtina, kad *Handelsgericht Wien* remiasi [2013 m. gruodžio 3 d.] *Amtsgericht Hannover* (Hanoverio apylinkės teismas) sprendimu byloje Nr. 561 C 3773/13. Šis

sprendimas buvo priimtas pirmojoje instancijoje, byla galiausiai buvo užbaigta *Bundesgerichtshof* sprendimu atsakovui pripažinus reikalavimus.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas linkęs pritarti *Bundesgerichtshof* pozicijai ir preziumuoja, kad paankstinus skrydį atsisakoma numatytojo skrydžio plano, taigi, tai yra atšaukimo atvejis.

Kadangi Sąjungos valstybių teismai šį klausimą aiškina skirtingai, apeliacinės instancijos teismas turi teisę ir privalo pateikti jį Teisingumo Teismui. Panašūs klausimai Teisingumo Teismui jau buvo pateikti bylose C-79/14 ir C-345/19, tačiau šios bylos šiuo metu yra išbrauktos iš registro. Panašūs prašymai priimti prejudicinį sprendimą pateikti dar neišnagrinėtose bylose *Flightright*, C-10/20, ir *Azurair*, C-188/20.

Dėl antrojo klausimo:

Tikrinant, ar keleiviai buvo informuoti apie skrydžio paankstinimą, yra reikšmingos šios nacionalinės teisės nuostatos:

Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch (Bendrasis civilinis kodeksas, toliau – ABGB) 862a straipsnyje <...> [galiojanti, nuo 1916 m. nepakeista redakcija] nustatyta:

„Akceptas laikomas pateiktu laiku, kai pranešimas oferentą pasiekė per nustatytą pasiūlymo priėmimo terminą. Net jei pranešimas ir pavėluoja, sutartis laikoma sudaryta, kai oferentas turėjo matyti, kad pranešimas apie akceptą buvo išsiųstas laiku, ir nedelsdamas nepraneša kitai pusei apie savo atsisakymą.“ (orig. p. 10)

E-Commerce-Gesetz (Elektroninės prekybos įstatymas, toliau – ECG), *Bundesgesetzblatt (BGBl)* I Nr. 152/2001, 12 straipsnyje nustatyta:

„Su sutartimi susiję elektroniniai pranešimai, kiti teisiškai svarbūs elektroniniai pranešimai, taip pat elektroniniai patvirtinimai apie gavimą laikomi įteiktais, jeigu šalis, kuriai jie skirti, su jais gali susipažinti įprastomis sąlygomis. Nuo šios nuostatos negalima nukrypti naudotojo nenaudai.“

Nagrinėdami tokių pranešimų, kaip antai šioje byloje nagrinėjamas oro vežėjo pranešimas apie pakeistą skrydžio laiką, įteikimą, nacionaliniai teismai jau seniai taiko ABGB 862a straipsnį. Elektroninių pranešimų atveju šią nuostatą papildė ECG 12 straipsnis. Kaip rodo dokumentuose užfiksuota teisės aktų leidėjo valia, ši nuostata atitinka Direktyvos 2000/31/EB 11 straipsnio 1 dalies antrą įtrauką, bet pranoksta direktyvą tuo, kad joje įtvirtinta įteikimo taisyklė taikoma ne tik užsakymams (taigi sutarties ofertoms ar akceptams) ir gavimo patvirtinimams, bet ir visiems kitiems teisiškai svarbiems elektroniniams pranešimams; ji taip pat taikoma tuomet, kai neteikiama jokia informacinės visuomenės paslauga, pavyzdžiui, kai tiesiog apsieikiama pranešimais elektroniniu paštu. Visose šiose nuostatose numatyta įteikimo fikcija, iš esmės atsirandanti atsiradus galimybei susipažinti su pranešimu. Tačiau, ko gero, keleivis gali būti laikomas informuotu

pagal Reglamento Nr. 261/2004 5 straipsnį tik tada, kai gauna pranešimą; tai liudija Reglamento Nr. 261/2004 5 straipsnio 1 dalies c punkto antra ir trečia įtrauka [ii ir ii papunkčiai] ir 5 straipsnio 2 dalis.

Todėl reikia įvertinti, ar pranešimo apie skrydžio paankstinimą įteikimas turi būti vertinamas pagal nacionalinės teisės nuostatas, reglamentuojančias elektroninių laiškų įteikimą, ir pagal Direktyvą 2000/31/EB, (**orig. p. 11**) ar tik pagal Reglamentą Nr. 261/2004. Kad turėtų būti taikoma Direktyva 2000/31/EB ir atitinkamos ją įgyvendinančios nacionalinės teisės nuostatos, rodo būtinybė koordinuoti kai kurių nacionalinių įstatymų rengimą tiek, kiek būtina, kad vidaus rinka galėtų tinkamai funkcionuoti (6 konstatuojamoji dalis). Pastarąjį požiūrį patvirtina Reglamento Nr. 261/2004 14 straipsnio 2 dalyje nustatytas skrydį vykdančio oro vežėjo įpareigojimas skrydžio atšaukimo atveju pateikti kiekvienam atitinkamam keleiviui rašytinį pranešimą, kuriame išdėstytos kompensavimo ir pagalbos teikimo pagal šį reglamentą taisyklės. Pagrindas vertinti oro vežėjo pranešimų įteikimą kitaip yra tai, kad keliaujantys keleiviai nebūtinai turi tokią pat prieigą prie elektroninių susižinojimo priemonių kaip ir savo gyvenamojoje vietoje. Todėl prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas laikosi nuomonės, kad keleivio informavimo apie skrydžio atšaukimą klausimą reikia vertinti išimtinai pagal Reglamento Nr. 261/2004 5 straipsnį.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo žiniomis, šis klausimas Teisingumo Teismo jurisprudencijoje dar nėra išaiškintas.

Dėl trečiojo klausimo:

Analizuojant informavimo arba pranešimo įteikimo konkrečiu atveju klausimą, pirmiausia reikia atlikti palyginimą su 2017 m. gegužės 11 d. Teisingumo Teismo Sprendimu *Krijgsman* byloje C-302/16. Jame Teisingumo Teismas, be kita ko, paaiškina, kad Reglamento Nr. 261/2004 13 straipsnyje aiškiai nustatyta, jog šis reglamentas jokia būdu neapriboja skrydį vykdančio oro vežėjo teisės reikalauti, kad turizmo kelionių organizatorius arba kitas asmuo, su kuriuo skrydį vykdančias oro vežėjas yra sudaręs sutartį, (**orig. p. 12**) grąžintų sumokėtą sumą (Sprendimo *Krijgsman* 30 punktas). Jeigu ši aplinkybė yra svarbi sprendimui priimti, Sprendimas *Krijgsman* konkrečiu atveju negali būti taikomas. Yra nustatyta, kad rezervacijų platformos ir oro vežėjo jokie sutartiniai santykiai nesieja; sutartiniai santykiai sieja tik rezervacijų platformą ir vieną iš keleivių. Todėl būtų galima svarstyti galimybę, atvirkščiai nei Sprendime *Krijgsman*, pripažinti, kad keleivis neturi teisės į kompensaciją, ir nurodyti jam savo reikalavimą pareikšti rezervacijų platformai.

Pagal Austrijos ECG 12 straipsnio komentarą iš principo preziumuotina, kad standartizuotų elektroninio pašto paskyrų atveju nelaikoma, kad pranešimas įteiktas. Tačiau tas, kas žino arba turi žinoti, kad turi tokią paskyrą, ir nesiima jokių veiksmų (pavyzdžiui, blokavimo arba laiškų peradresavimo), turi pripažinti, kad žinutės, su kuriomis galima ten susipažinti, galioja jo atžvilgiu, jeigu jose yra reikšmingų nuorodų. Taigi atitinkami pranešimai turi galią ir su jais nesusipažinus

(<...>). Kadangi byloje neminima, kad keleivis žinojo ar turėjo žinoti apie automatiškai sukurtą elektroninio pašto paskyrą, į pastarąją atsiųsta žinutė jam nebūtų buvusi pateikta.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas taip pat konstatuoja, kad rezervacijų platformai nusiųsta informacija iš esmės persiunčiama keleiviui, ir tik nagrinėjama informacija apie skrydžio laiko pakeitimą buvo persiūsta pavėluotai. Keleivis rezervacijų platformai nurodė konkretų elektroninio pašto adresą ir nežinojo, kad šis nebuvo perduotas oro vežėjui. Oro vežėjas, įdėjęs papildomų pastangų, galėjo išsiaiškinti, kad tai yra automatiškai sugeneruotas (**orig. p. 13**) elektroninio pašto adresas, tačiau iš to jis negalėjo savaime priėti prie išvados, kad šiuo adresu siunčiamos žinutės keleivio nepasiekia ar pasiekia pavėluotai. Atsižvelgdamas į tai, kad pagal Reglamento Nr. 261/2004 5 straipsnio 4 dalį įrodyti, ar ir kada keleivis buvo informuotas apie skrydžio atšaukimą, privalo skrydį vykdančias oro vežėjas, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas mano, kad tokioje situacijoje, kai nei keleivio, nei oro vežėjo negalima apkaltinti naudojusi automatiškai sugeneruotą elektroninio pašto adresą, kilus abejonėms reikia preziumuoti, kad oro vežėjas neįvykdė savo pareigos informuoti keleivį apie skrydžio paankstinimą.

Kadangi, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo žiniomis, Teisingumo Teismo jurisprudencijoje šis klausimas dar nėra išaiškintas, teismas privalėjo pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą.

<...>

Landesgericht Korneuburg, <...>

Kornoiburgas, 2020 m. gegužės 26 d.

<...>